



E 9/2016

Tekijät:

Karen J. Klint (S), Kåre Simensen (A), Lennart Axelsson (S) ja Rikard Larsson (S)

Vastaanottajat:

Pohjoismaiden hallitukset

Dnro 16-00068-2

## Pohjoismaiden hallituksille

### Kirjallinen kysymys internetissä tapahtuvasta häirinnästä

Internet on tehnyt ihmisten välisen viestinnän helpoksi. On helppo olla yhteydessä vuorokauden ympäri tuttujen tai tuntemattomien ihmisten kanssa. Toinen voi asua lähellä tai maapallon toisella puolella. Se on hyvä asia. Internetiin liittyy kuitenkin se haittapuoli, että loukkaukset, häirintä ja uhkailu ovat lisääntyneet. Tähän on kiinnitetty viime aikoina paljon huomiota, mutta alan lainsäädäntö ei ole pysynyt perässä.

Poliisille tehtyjen ilmoitusten laadusta voi lukea Ruotsin rikosentorjunta-neuvoston (Brå) raportista, joka koskee internetissä yksilöön kohdistuvia uhkauksia ja loukkauksia. Esimerkiksi monia tyttöjä häpäistään netissä julkaistuilla kuvilla. Niissä on useimmiten seksuaalinen sävy ja halventavia kommentteja. Ilmoitukset koskevat usein sitä, että kuvat ovat levinneet ja toisinaan niitä on käsitelty seksuaalisen sävyn aikaansaamiseksi. Tämä on tuomittavaa ja loukkaavaa. Poikien tekemät ilmoitukset koskevat ensisijaisesti väkivallan uhkaa, sitä että heidät hakataan tai jopa tapetaan. Tällaisen uhkailun kohteeksi joutuminen voi olla pelottavaa ja epämiellyttävää.

Kun nainen kokee nettihäirintää, tekijä on tavallisesti hänen entinen kumppaninsa. Kyse voi olla yhdestä sähköpostista tai jatkuvasta viestittelystä. Lopulta se voi johtaa vainoamiseen, joka voi jatkua verkon ulkopuolella. Eniten ilmoituksia tulee siitä, että tulee häväistyksi sosiaalisessa mediassa; joku kirjoittaa toisesta perättömän väitteen.

Nettiviha on paljon yleisempää kuin mitä on virallisesti tiedossa. Lasten ja nuorten kiusaamisen ja syrjimisen torjumiseksi työskentelevän ruotsalaisen Friends-organisaation mukaan monet nuoret joutuvat nettihäirinnän kohteiksi. Friendsin vuonna 2015 julkaiseman raportin mukaan joka kolmas nuori on joutunut nettiloukkauksien uhriksi ja kuusi prosenttia ilmoitti joutuneensa nettikiusatuksi, mikä vastaa 1–2 oppilasta luokkaa kohti. Sitä ei voi hyväksyä!

Nettivihaan voi olla vaikea puuttua, koska internetissä on helppo olla anonyymi. Jos loukkaukset on kirjoitettu toisessa maassa olevalla tietokoneella, on entistä vaikeampaa löytää syyllistä.

Tämän perusteella Pohjoismaiden neuvoston sosiaalidemokraattiseen ryhmään kuuluvat Hyvinvointi Pohjolassa -valiokunnan jäsenet esittävät Pohjoismaiden hallituksille seuraavan kysymyksen:

Kuinka pitkälle Pohjoismaat, Ahvenanmaa, Färsaaret ja Grönlanti ovat edenneet työssä nettivihan torjumiseksi lainsäädännön keinoin?

Helsingissä 25. tammikuuta 2016:

Karen J. Klint (S)  
Kåre Simensen (A)  
Lennart Axelsson (S)  
Rikard Larsson (S)

Pohjoismaiden neuvosto

E 9/2016

Tekijät:

Karen J. Klint (S), Kåre Simensen (A), Lennart Axelsson (S) ja Rikard Larsson (S)

Vastaanottajat:

Pohjoismaiden hallitukset

Dnro 16-00068-2